

2019. gada Sv. Alberta draudzes svētceļojuma dienasgrāmata

“Redzi, Es ielieku Savus vārdus tavā mutē” (Jer 1,9)

Ar šiem vārdiem iesākas mūsu svētceļojums uz Aglonu. Šogad arī pirmoreiz sāksim svētceļot no Skaistkalnes - svētvietas un baznīcas, kurā mūsu brāļi kapucīni iesāka savu darbību pirms deviņdesmit gadiem - 1929.gadā. Brāļi šeit darbojās līdz 1949. gadam, kad visus kapucīnus - mūkus, kas bija palikuši Latvijā arestēja un izsūtīja uz Sibīriju. Tā laika brāļu kapucīnu aicinājums no tālās Bavārijas bija palīdzēt vietējam bīskapam - Antonam Springovičam, kurš viņus ielūdza darboties vietējās draudzēs. Pirmskara Latvijas baznīcā vēl bija maz vietējo priesteru. Kapucīnu brāļiem pievienojās aicinājumi arī no mūsu zemes un pamazām Latvijā izveidojās trīs brāļu kopienas. Brāļu kapucīnu uzdevums bija iet un evaņģelizēt, liecināt par Dieva valstību, un par Kristu - krustā sisto. Var teikt, ka tāds bija brāļu kapucīnu darbs pirms 90 gadiem un tāds pats tas ir šodien.

Šodien, to pašu evaņģelizāciju bieži jāatklāj no jauna un citā formā, tev un man. Uzdevums, kas nav jāveic tikai profesionāļiem, mūkiem vai priesteriem, bet tev, un man, kas esam Kristus Miesa šeit, virs zemes! Tāpēc, svētceļojumā bieži ieklausīsimies Kunga Vārdā, pravieša vārdos un savā sirdī - to pārdomāsim, meditēsim, kontemplēsim un atkal dosimies ceļā!

pr. Krišjānis OFMCap

3. augusts

Rīgas Svētā Alberta draudzes svētceļojums uz Aglonu Aizbildnes altāra pakājes, šodien pievarot vienu ir sācies! Pirmos soļus mūsu galamērķa virzienā nieka 14 kilometrus. Ceļš bija pielieti ar sauli, tikšas spērām no Skaistkalnes Dievmātes – Latvijas Ģimeņu prieku, lūgšanām un smaidīgiem garāmgājējiem.

Pirmo dienu noslēdzām ar grupas iepazīšanās vakaru Kurmenē. Kā jau katra jauna ceļa sākumā, esam pilni entuziasma.

4. augusts

Svētdienas sprediķī br. Jānis mūs pārsteidza ar visai interesantu domu – lai iegūtu patiesu brīvību no piesaistes savam egoismam, ir nepieciešams nojaukt savas sirds “iekšējos šķūņus, kuros sarausts viss, kas “griežas ap mani””. Rīta stundā gūto padomu varējām pārdomāt ceļā uz Kankaļiem. Šodienu no citām dienām noteikti atšķir divi notikumi – rīta stundā tika ietērpti pirmie šī svētceļojuma gandarītāji (svētceļnieki, kuri visu dienu pavada klusumā), bet vakaru mēs noslēdzām ar kopīgu sadraudzību pie ugunskura. Viennozīmīgi arī naktsmītne ir “citādāka” kā iepriekšējā dienā, jo patiesi franciskāniskā garā izbaudām gan elektrības, gan ūdens trūkumu.

5. augusts

Dievs ir ļoti, ļoti labs! Esam Viņa lutināti un samīļoti. Mūsu ceļš ir arvien gaišs un pasargāts no lietus un svelmes. Rīta stundā tuvējo māju saimnieki mūs cienāja ar svaigi slauktu govju pienu, savukārt pusdienu vietā paši varējām “ganīties” leišmales bagātīgajās brūklienāju audzēs. Ar pilnu jaudu savu darbību ir atsācis “svētceļojuma radio”, kura viļņos jo bieži izskan sargeņģeļu un sargājamo pasūtītās apsveikumu dziesmas. 21 kilometru attālo Daudzesi sasniedzam agrā novakarē. Šīs šonakt būs mūsu naktsmājas kopā ar Iecavas svētceļnieku grupu.

6. augusts

Dienu uzsākam ar svētās Mises svinēšanu Daudzeses pamatskolas sporta kompleksā kopā ar Iecavas svētceļnieku grupu. Tā pat ieplānots vienāds gājums – uz Sunāksti, bet, kā izrādījās, katrai pa atšķirīgām takām. Pusdienu atpūtu varējām pavadīt meža ieskautā āra terasē, savukārt skatu uzjautrināja dažādas interesantas vietu norādes – piemēram, autobusa pietura “Sēņu vieta” un ceļa stabs “Tīrais purvs”. Šķērsojot purva teritoriju, izmantojām arī iespēju noraudzīties kūdras purva izstrādes procesā. Dienas noslēgumā mūsu pulkam pievienojās jauns svētceļnieks – Marija.

7. augusts

Pēc kopīgas svētās Mises svinēšanas ar Iecavas svētceļnieku grupu atstājam Daudzeses pamatskolas viesmīlīgās telpas. Mūsu dienas soli interesantāku, bet vienlaikus arī grūtāku dara grunts ceļš, kurš vijas līkločiem augšup un lejup. Pirmo reizi šī gada svētceļojumā pusdienu vietā mūs pārsteidz spēja lietusgāze. Tas, tomēr, nespēj kavēt mūsu ceļu uz Aglonu un jau visai drīz debesis noskaidrojas un sāk sildīt saulīte. Vien dažus kilometrus pirms naksmnājām Biržos ir iespēja ceļa putekļus noskalot dolomītu karjerā. Šo iespēju garām laiž reti kurš no svētceļniekiem.

8. augusts

Ļoti, ļoti slapjš. Lietus mūs noķer jau, izejot no Biržiem, un neatstāj līdz pašām naksmnājām Zassas tautas namā. Vienlaikus tas ir Dieva smaidu piepildīts ceļš – palīgā steidzas vietējie iedzīvotāji negaidītā veidā un mirkļos. Lai sniegtu iespēju kaut nedaudz apsildīties un atvilkt elpu, sava nama durvis viesmīlīgi atver rehabilitācijas centrs “Dūjas”. Dažiem no svētceļniekiem slapjums gan nav par šķērslī, lai mestos peldus centram piegulošajā ezerā. Savukārt sausu un siltu pusdienu vietu, iepriekš neplānoti, rodam Leimaņu tautas centrā. Sakām liels paldies par izrādīto viesmīlību! Par ceļa grūtībām un iepriecinājumiem šodien ir iespēja dalīties ar ceļā sastaptajiem “Brīvās Daugavas” žurnālistiem.

Žēlastība tā, jau līsts, tā jau līst ... Šodienas ceļš ir

9.—10. augusts

No Zassas tautas nama viesmīlīgajām telpām atvadāmies ar “atmiņu kamolīti” padusē – iepriekš neplānoti, pirmajā dienas gājuma posmā dalāmies ar atmiņām par bērnības dienu spēlēm (kazaki razbojņiki, klasītes, gumijas u.t.t.), savukārt otrajā posmā līdz mazākajām detaļām tiek citēta filma “Cilvēka Bērns”. 9.augusta dienu vadām gaišā noskaņā un visas dienas garumā suminām mūsu šīs dienas gaviļņieci Sņežanu. Dienas noslēgumu jo īpašu dara

adorācija un aizlūgšanas Dunavas baznīcā.

10.augusta rītu iezīmē novadu “maiņa” – ar Dunavas pārcēlāju no Sēlijas ierodamies Latgalē. Ceļā svēto Misi svinam sv. Marijas Magdalēnas (Madaliņas) baznīcā. Šajā baznīcā uzrunā Nemitīgās palīdzības Dievmātes svētglezna, kas ir senāka par pašu baznīcu un kuras mūžs skaitāms vairāk kā 200 gadu garumā. Saguruši, bet piepildīti naksmnājas rodam Vārkavas skolā.

11. augusts

Svētdienas svēto Misi agrā rīta stundā svinam Vecvārķavas banīcā un bez liekas kavēšanās, dodamies ceļā uz šodienas galamērķi – Špoģiem. Rūpējoties par jauniešu un bērnu līdzdalību lūgšanās, viņiem ceļā tiek noorganizēta atsevišķa lūgšanu grupiņa rožukroņa lūgšanai. Dienas dinamiku ceļā šodien maina Rīgas Garīgais Redemptoris Mater semināristu aktīva iesaiste, dziedot gan garīgas dziesmas, gan basku un ukraiņu tautasdziesmas. Jau otro dienu “radio studijā” izskat “Zinātniskā laboratorija”, kuras ietvaros varam uzklaut dažādus viedokļus par teoloģijas un zinātnes mijiedarbību.

12. augusts

Šodien pietuvojamies Aglonai par dažiem kilometriem. Tā iepriekš ir ieplānots – ceļš ved uz Šķeltovu. Ņemot vērā, ka tas nav īsākais ceļš līdz Aglonai, sirsnīga šķiet kāda omulīga garāmbraucēja piezīme: “Izskatās, ka esat apmaldījušies – Aglona ir uz otru pusi”. Svēto Misi šodien svinam Višķu baznīcā, pie kuras sastopam vēl divas citas svētceļnieku grupas no Bruknas un Jaunaglonas. Dienas gājums ir nieka 20 kilometri, tāpēc pusdienas ēdam vien naktsmāju vietā – Šķeltovas tautas namā. Dienu, kā jau šādai vietai piedienas, noslēdzam ar talantu šovu, kurā katram no svētceļniekiem ir iespēja izrādīt savas īpašās dāvanas mūzikas instrumentu spēlē, dziedāšanā, sportā, aktierspēlē u.t.t.

13. augusts

No Šķeltovas izgājām plkst. 19.00, lai noietu pēdējo 13 km posmu un Aglonā ieietu ap pusnakti. Tuvojoties Aglonas bazilikai, dziedājām dziesmas par godu Dievmātei. Izejot cauri Aglonas bazilikas galvena-

jiem vārtiem, bijām emocionāli saviļņoti, ka esam to paveikuši. Pie Aglonas Dievmātes uzkāpām katrs ar saviem nodomiem.

Tekstu ceļa garumā sagatavoja māsa Maija

Fotografēja Sandra Kuzņecova